

VIJEĆE EUROPE

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

O DOPUŠTENOSTI

Zahtjeva br. 72231/01

Paul VORWALD

protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel) zasjedajući 13. ožujka 2003. godine u vijeću u sastavu:

g. C.L. ROZAKIS, *predsjednik*,

g. G. BONELLO,

g. P. LORENZEN,

gđa. N. VAJIĆ,

gđa. S. BOTOCHAROVA,

g. V. ZAGREBELSKY,

gđa E. STEINER, *suci*

i g. S. NIELSEN, *Zamjenik tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir gornji zahtjev podnesen 30. srpnja 2001.,

uzimajući u obzir očitovanje tužene države te odgovor podnositelja,

nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva, g. Paul Vorwald je njemački državljanin, rođen 1926. godine i živi u Bad Endorfu, Njemačka. Pred Sudom ga zastupa g. Boris Kozjak, odvjetnik iz Virovitice, Hrvatska. Tuženu državu predstavlja njezina zastupnica, gđa. Lidija Lukina Karajković.

A. Okolnosti predmeta

Činjenice predmeta, onako kako su iznijete od stranaka, mogu se sažeti kako slijedi.

U noći između 6. i 7. veljače 1993. grupa od osam počinitelja opljačkala je podnositeljevu kuću u Naudovcu, selu u Hrvatskoj.

Dana 18. travnja 1994. podnositelj je podnio građansku tužbu protiv počinitelja pred Općinskim sudom u Virovitici, tražeći naknadu štete za svoje uništeno i ukradeno vlasništvo.

Prije razdoblja koje Sud treba ispitati (a to je prije 5. studenog 1997. kada je Konvencija stupila na snagu u odnosu na Hrvatsku) prvostupanjski sud održao je dva ročišta.

Ročište zakazano za 10. veljače 1998. odgođeno je jer tuženik nije pristupio. Sud je, međutim, saslušao podnositelja.

Ročište zakazano za 12. svibnja 1998. odgođeno je zato što nije pristupio svjedok.

Na ročištu održanom 25. lipnja 1998. sud je saslušao petoricu tuženika.

Ročište zakazano za 22. rujna 1999. odgođeno je jer troje tuženika nije pristupilo.

Na slijedećem ročištu održanom 13. listopada 1999. sud je saslušao jednog svjedoka.

Predmet je potom dodijeljen drugom sucu.

Dana 5. listopada 2000. sud je pozvao podnositelja na plaćanje troškova vještačenja.

Dana 15. veljače 2001. podnositelj je platio predujam.

Dana 11. lipnja 2001. sud je na vanjskom uredovanju, uz prisustvo vještaka, izvršio uvid u štetu nastalu na kući podnositelja.

Dana 21. kolovoza 2001. imenovani vještak podnio je svoj nalaz sudu.

Dana 28. kolovoza 2001. sud je nalaz dostavio strankama.

Dana 31. kolovoza i 11. rujna 2001. podnositelj i tuženici su obavijestili sud da nemaju prigovora na podnesen vještački nalaz.

Dana 4. siječnja 2002. sud je pozvao podnositelja da uskladi svoj tužbeni zahtjev sa rezultatima vještačenja.

Slijedeće ročište zakazano za 27. veljače 2002. odgođeno je jer nije pristupio svjedok.

Na slijedećem ročištu održanom dana 29. ožujka 2002. podnositelj je specificirao svoj tužbeni zahtjev.

Dana 5. travnja 2002. prvostupanjski sud donio je presudu.

Dana 2. i 3. srpnja 2002. podnositelj i pet tuženika podnijeli su žalbe na presudu.

Izgleda da se postupak trenutno vodi pred žalbenim sudom.

B. Mjerodavno domaće pravo

Mjerodavni dijelovi članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu (stupio na snagu 15. ožujka 2002., objavljen u Narodnim novinama br. 49 od 3. svibnja 2002. – u daljnjem tekstu Ustavni zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske iz 2002.) glase kako slijedi:

(1) Ustavni sud će pokrenuti postupak po ustavnoj tužbi i prije no što je iscrpljen pravni put, u slučaju kad o pravima i obvezama stranke ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela nije u razumnom roku odlučio sud...

(2) U odluci kojom usvaja ustavnu tužbu zbog nedonošenja akta u razumnom roku iz stavka 1. ovoga članka, Ustavni sud će nadležnom sudu odrediti rok za donošenje akta kojim će taj sud meritorno odlučiti o pravima i obvezama ...

(3) U odluci iz stavka 2. ovoga članka Ustavni sud će odrediti primjerenu naknadu koja pripada podnositelju zbog povrede njegova ustavnog prava koju je sud učinio kada o pravima i obvezama podnositelja ...nije odlučio u razumnom roku. Naknada se isplaćuje iz državnog proračuna u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva stranke za njezinu isplatu.

PRIGOVOR

Podnositelj prigovara na temelju članka 6. § 1. Konvencije radi dužine građanskog postupka.

PRAVO

Podnositelj prigovara radi prekomjerne dužine postupka, a na temelju članka 6. § 1 Konvencije koji, u relevantnom dijelu, glasi kako slijedi:

“Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi...svatko ima pravo...da sud...u razumnom roku ispita njegov slučaj“

Vlada najprije iznosi da je podnositelj propustio iscrpiti domaća pravna sredstva jer nije podnio ustavnu tužbu u skladu sa novo uvedenim člankom 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu. Ona tvrdi da ta tužba omogućava stranci da traži ustavnu zaštitu u odnosu na dužinu postupka te da ovlašćuje Ustavni sud da dodijeli pravednu naknadu i odredi rok nadležnoj vlasti da odluči o meritumu predmeta.

Podredno, Vlada poziva Sud da odbaci zahtjev kao očito neosnovan.

Glede složenosti, Vlada tvrdi da je predmet vrlo složen budući da je sud trebao utvrditi vlasništvo podnositelja nad stvarima koje su bile ukradene ili uništene. Nadalje, pitanje odgovornosti osmorice počinitelja predstavljalo je stvar koje je najprije trebala biti riješena u kaznenom postupku protiv njih.

Glede ponašanja podnositelja, Vlada iznosi da je sud, uslijed činjenice da podnositelj živi u inozemstvu, trebao uskladiti ročišta sa boravkom podnositelja u Hrvatskoj. Nadalje, podnositelju je trebalo gotovo sedam mjeseci da uskladi svoj tužbeni zahtjev sa rezultatima vještačenja.

Glede ponašanja domaćih vlasti, Vlada iznosi da su sudovi u građanskim postupcima vezani zahtjevima stranaka. Imajući to na umu, prema stajalištu Vlade, sud koji je postupao u podnositeljevom predmetu pokazao je dužnu revnost prilikom vođenja postupka.

Podnositelj tvrdi da novo uvedeno pravno sredstvo pred Ustavnim sudom ne predstavlja učinkovito sredstvo protiv dužine postupka.

On nadalje iznosi da predmet ne ukazuje na bilo kakvu pravnu ili činjeničnu složenost. Nadalje tvrdi da je njegov zahtjev bio dovoljno jasan od početka.

Sud je najprije ispitao da li je podnositelj udovoljio pravilu o iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava, kako je propisano na temelju članka 35. § 1 Konvencije. Podsjećajući na svoje odluke u predmetima Slaviček i Nogolica gdje je utvrđeno da u Hrvatskoj postoji učinkovito pravno sredstvo u odnosu na dužinu postupka, Sud ne vidi razloga da u ovom predmetu odstupa od svog stajališta izraženog u gore spomenutim predmetima (vidi Slaviček protiv Hrvatske (odluka), br. 20862/02, 4. srpanj 2002., ECHR-2002... i Nogolica protiv Hrvatske (odluka), br. 77784/01, 5. rujna 2002., ECHR-2002...)

Slijedi da ovaj prigovor mora biti odbačen na temelju članka 35. §§ 1. i 4. Konvencije zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.

Iz tih razloga, Sud jednoglasno

Prolašava zahtjev nedopuštenim.

Søren NIELSEN
Zamjenik tajnika

Christos ROZAKIS
Predsjednik